

רע"פ 5780/20 - חיים כושנגי נגד עיריית הוד השרון

בבית המשפט העליון

רע"פ 5780/20

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

חיים כושנגי

נגד

המשיבה:

עיריית הוד השרון

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפמ"ק 59303-05-20 מיום 30.6.2020 שניתן על ידי השופט העמית א' יעקב

המבקש:

בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (השופט העמית א' יעקב) בעפמ"ק 59303-05-20 מיום 30.6.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקש על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בכפר סבא (השופט א' שרון) בה"ת 14388-09-19 מיום 17.5.2020.

2. כעולה מכתב האישום שהוגש נגדו, במהלך השנים 2017-2018 גידל המבקש מספר כבשים בחצר הבנין המשותף שבו התגורר בעיר הוד השרון, ללא נקיטת אמצעים סבירים שימנעו מהם להפוך למפגע או לגרום סכנה לחיי או לבריאותו של אדם, ובאופן העלול לגרום לכלוך, ריחות רעים או הטרדה לשכנים ולעוברי אורח.

נוכח האמור, קיבל המבקש בימים 1.8.2017 ו-9.4.2018 דוחות בגין ביצוע עבירות לפי סעיפים 17(ב) ו-2(ד) לחוק עזר להוד השרון (שמירה על איכות הסביבה, מניעת מפגעים ושמירת הסדר והנקיון), התשנ"ח-1997 (להלן: חוק העזר), ונדרש לשלם קנס.

3. המבקש הגיש בקשה להישפט על העבירות חלף תשלום הקנס, ובהמשך לכך, הומצאה לו הזמנה לדיון בתיק חע"מ 69233-01-19.

משלא התייצב המבקש לדיון שנקבע לו ביום 17.4.2019, הרשיעו בית המשפט לעניינים מקומיים (השופט ד' קלייטמן) בהיעדרו, והשית עליו קנס בסך 2,850 ש"ח.

4. בהחלטתו מיום 10.6.2019 דחה בית המשפט לעניינים מקומיים את בקשת "המשפחה" של המבקש, כלשון הבקשה, לביטול פסק דינו נוכח מצבו הרפואי. נקבע, כי מעיון בחוות הדעת שצורפה לבקשה עולה כי מצבו הרפואי של המבקש היה ידוע בטרם הוגשה בקשתו להישפט, וכי בהיעדר התייצבות מצדו או מצד בני משפחתו אף לדיון שנערך בבקשתם לביטול פסק הדין, לא נמצאה עילה המצדיקה את ביטולו.

5. ביום 25.2.2020 קיבל בית המשפט המחוזי (השופט א' יעקב) את ערעור המבקש בחלקו, לפנים משורת הדין, והפחית את גובה הקנס שהושת על המבקש לסך של 475 ש"ח.

על פסק דין זה לא הוגשה בקשת רשות ערעור, ומשכך, הוא הפך לחלוט.

6. ביום 20.8.2019 נכנסו נציגי המשיבה לחצרו של המבקש, תפסו את הכבשים, והעבירו אותן לדיר בשומרון.

7. בהחלטתו מיום 10.10.2019 דחה בית המשפט לעניינים מקומיים בכפר סבא (השופט א' שרון) את בקשת המבקש (ה"ת 14388-09-19) להשיב לידיה את הכבשים לאלתר.

נקבע, כי אמנם "יש טעם רב" בטענה כי היה על המשיבה להשיג צו שיפוטי בטרם כניסתה לחצרו של המבקש תוך פגיעה בקניינו ובפרטיותו. ואולם, מאחר שברשות המשיבה היו ראיות שמהן עולה חשד סביר לביצוע עבירות על חוק העזר "סביר כי בית המשפט היה נעתר לבקשה ומוציא צו כמבוקש".

זאת, בפרט נוכח ביקוריה של הוטרנירית העירונית שביקרה במקום פעמים מספר, וצינה כי: "הפגיעה באיכות החיים של השכנים היא קשה ביותר, קיימים במקום מפגעי ריח, צואת כבשים (ובה חידקי וטפילי מעיים) וזבובים בכמויות גדולות. קיים חשש להעברת מחלות מן הכבשים לתושבים הגרים בסמוך, אם במגע ישיר ואם באמצעות וקטורים - יתושים, זבובים, קרציות ופרעושים".

משכך, נקבע כי הפגיעה בזכויותיו של המבקש לא גרמה לו עיוות דין שיש בו כדי להביא לבטלות פעולת המשיבה.

לאור האמור, נקבע כי על המשיבה להשיב למבקש את הכבשים, אולם זאת בתנאי שיחתום על התחייבות בסך 15,000 ש"ח "להימנע מלהחזיק את הכבשים בחצר מושא הבקשה" ו"להימנע מהחזקת כבשים בהוד השרון בקירבת

מקום מגורים, ובתנאים שיהוו מטרד, מפגע או סכנה בריאותית לתושבים, כפי שנעשה במקרה זה" (להלן: ההתחייבות).

8. ביום 4.2.2020 דחה בית המשפט המחוזי (השופט א' יעקב) את ערעור המבקש (עפמ"ק 55077-11-19) על החלטה זו, וקבע כי פתוחה בפני המבקש הדרך להגיש למשיבה בקשה שתיתמך בחוות דעת וטרינר, בהתייחס למקום המתאים להחזקת כבשים, בהתחשב בתנאים שנקבעו בבית המשפט לעניינים מקומיים.

אף פסק דין זה הפך לחלוט משלא הוגשה בקשה לרשות ערעור.

9. בהמשך לכך, חתם המבקש על ההתחייבות, והכבשים הושבו לידי. כעבור זמן מה, בו גידל המבקש את הכבשים בעיר הרצליה, החזיר אותם לקרבת מקום מגוריו, במרחק של כ-10 מטרים מהמקום שבו החזיקן בעת הגשת כתב האישום נגדו.

10. בנסיבות אלה, ביום 17.3.2020 נעתר בית המשפט לעניינים מקומיים (השופט א' שרון) לבקשת המשיבה למתן צו לכניסה לחצרים ותפיסת הכבשים בשנית, וזאת נוכח הפרת המבקש את תנאי ההתחייבות ויצירת מטרד לציבור בניגוד להוראות חוק העזר.

11. ביום 17.5.2020 נערך דיון באשר למימוש התחייבות המבקש, ונוכח מצבו הכלכלי, מונה לו ייצוג משפטי מטעם הסיוע המשפטי.

בו ביום דחה בית המשפט לעניינים מקומיים את טענת המבקש שלפיה לא הפר את התחייבותו. נקבע, כי בהתאם להחלטה מיום 10.10.2019, הרי שהחזקת הכבשים במקום בו הוחזקו עולה כדי מטרד לציבור, ואין נפקא מינא לכך שהכבשים הורחקו מטרים ספורים מהמקום שבו הוחזקו קודם לכן.

אשר להפעלת ההתחייבות, נקבע כי בשים לב לכך שההתחייבות לא נחתמה כחלק מגזר דינו של המבקש (אלא כחלק מהבקשה להחזרת תפוס), ובהתחשב במצבו הנפשי ובמצבו הכלכלי, הרי שהתחייבותו תופעל במובן זה שעל המבקש לשלם סכום בסך 2,500 ש"ח. עוד נקבע, כי טרם שחרור הכבשים לידי, עליו לחתום על התחייבות נוספת בסך 10,000 ש"ח, בתנאים שפורטו לעיל.

לבסוף, הובהר למבקש כי ככל שלא יפנה למשיבה בבקשה להעברת הכבשים למקום שלא יהוו בו מטרד, ובהתחשב בעלויות שבהן היא נושאת בהחזקת הכבשים, תהיה המשיבה רשאית לפנות לבית המשפט בבקשה מתאימה ביחס להעברת הכבשים מידיה.

12. ביום 30.6.2020 דחה בית המשפט המחוזי (השופט א' יעקב) את ערעור המבקש (עפמ"ק 59303-05-20) על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים.

נקבע, כי "אין צורך במומחיות מיוחדת כדי לבוא ולומר שגידול כבשים בסמוך לבית מגורים, מהווה מטרד", וכי
בנסיבות אלה, בדין נקבע כי יש לממש את התחייבות המבקש.

13. ביום 12.8.2020 הגישה המשיבה לבית המשפט לעניינים מקומיים בקשה בה ביקשה, בין היתר, לאפשר לה
"למכור את הכבשים או להעבירן למקום אחר, כראות עיניה"; ולחייב את המבקש בתשלום הוצאותיה בגין הובלת
הכבשים וטיפול בהן, בסך למעלה מ-33,000 ש"ח, וכן בסכום ההתחייבות שהופעלה בהחלטת בית המשפט לעניינים
מקומיים מיום 17.5.2020.

בו ביום הורה בית המשפט לעניינים מקומיים (השופט א' שרון) לבאת-כוח המבקש להגיב לבקשה עד ליום
19.8.2020.

14. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה העלה המבקש, שאינו מיוצג, טענות שונות נגד הרשעתו בעבירות לפי חוק
העזר, ובכללן, כי חוק העזר לא קיבל את אישורה של ועדת הכנסת בהתאם לקבוע בסעיף 2(ב) לחוק העונשין,
התשל"ז-1977; כי לא היה ניתן להעמידו לדין נוכח מצבו הנפשי; וכי לא הוכח כי החזקת הכבשים באזור מגורים מהווה
מטרד לציבור.

בד בבד עם הגשת הבקשה לרשות ערעור, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע החלטתו של בית המשפט
לעניינים מקומיים מיום 12.8.2020.

15. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות לערער "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית
החורגת מעניינים של הצדדים להליך, או כאשר עולה חשש ממשי כי למבקש נגרם עיוות דין או אי צדק קיצוני.

הבקשה דנן אינה נמנית עם מקרים נדירים אלו. טענותיו "העקרוניות" של המבקש מופנות נגד הרשעתו בבית
המשפט לעניינים מקומיים מיום 17.4.2019 בעבירה לפי חוק העזר; פסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 4.2.2020;
ופסק דינו של בית המשפט המחוזי מיום 25.2.2020.

בנסיבות אלה, אף אם טענותיו של המבקש מעוררות סוגיות עקרוניות הטעונות ליבון, לא מצאתי כי זהו המקרה
המתאים לביורן. זאת, מאחר שכאמור, ההכרעות השיפוטיות נגדן מלין המבקש, כבר הפכו חלוטות משעה שלא הוגשו
בעניין בקשות לרשות ערעור במועד הקבוע לכך.

לבסוף, אשר לבקשה לעיכוב החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים מיום 12.8.2020, הרי שעסקינן בהחלטת
ביניים בהליך פלילי שאינה ניתנת לערעור, ודאי שלא ניתן לבקש את עיכוב ביצועה בפני בית משפט זה. יתכבד אפוא
המבקש וימתין להחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בענין, ומובן כי שמורה לו הזכות לערער עליה בהתאם להוראות
הדין, ככל שיחפוץ לעשות כן, בפני בית המשפט המחוזי.

16. הבקשה נדחית אפוא, ועמה גם הבקשה לעיכוב ביצוע.

ניתנה היום, כ"ט באב התש"ף (19.8.2020).

ש ו פ ט
